

12. OBLJETNICA SMRTI PROF. DR. SULEJMANA MAŠOVIĆA

U petak 20.01.2011. god. prije džume-namaza proučena je hatma-dova rahmetli prof. dr. Sulejmanu Mašiviću koju su proučili imami i muallime iz Hrvatske u znak sjećanja i dubokoga poštovanja prema ovom velikom čovjeku i muslimanu. Tim povodom muftija i predsjednik Mešihata islamske zajednice u Hrvatskoj Ševko ef. Omerbašić spomenuo je u svom istupu brojne zasluge rahmetli dr. Mašovića. Kao dugogodišnji član izvršnih odbora Islamske zajednice u Zagrebu, član Sabora Islamske zajednice u BiH, Hrvatskoj i Sloveniji, član Vrhovnog Sabora bivše države, član Mešihata Islamske zajednice u Hrvatskoj, osnivač humanitarne organizacije Merhamet, osnivač kulturnog društva Preporod, osnivač Hrvatskog Helsinškog Odbora, dr. Mašović je bio istinski predstavnik muslimana Zagreba i Hrvatske. Teško je nabrojiti šta je sve bio rahmetli doktor. Ono što je najvažnije za džemat jeste da je on zajedno sa rahmetli suprugom dr. Fatimom osnovao prije skoro 55 godina tribinu *Četvrtkom navečer*, a koja zbog svoje aktualnosti i danas djeluje i širi nauk i kulturu islama. Zahvaljujući dr. Mašoviću Zagreb danas ima suvremen i moderan džemat. Zdušno i neumorno je radio na profiliranju muslimanke i muslimana koji nikada nisu zlorabili svoju vjeru. Učio nas ljubavi s kojom treba prilaziti našoj uzvišenoj vjeri.

Obnašajući brojne odgovorne dužnosti u organima islamske zajednice stekao je autoritet i ugled koga su svi poštovali, pa i reis-uleme s kojima je tijesno surađivao.

Za vrijeme njegova života od njega nikada nismo mogli čuti da se hvalio svojim radom i aktivnostima u islamu. Tek nakon smrti doznavali smo što je sve rahmetli dr. činio za našu vjeru i Zajednicu. Tako na primjer kada su za vrijeme komunističke vlasti prisiljavali muslimane Zagreba da potpišu zahtjev za rušenje minareta na džamiji na Trgu Žrtava fašizma, netko je upisao i njegovo ime. Kada je čuo za to, hrabro je otišao u radio-Zagreb i tražio da se objavi kako je on protiv rušenja minareta džamije. Takvih je primjera dosta. Kao član Mešihata od njegova osnivanja pa do smrti dao je veliki doprinos njegovom radu, iako je tada bio u poodmaklim godinama. Iako je teško bolovao sve do odlaska u bolnicu nismo znali za tu opaku bolest. Nikada nikoga nije zamarao svojim problemima, ali je zato bio neumoljiv kada je bila u pitanju pomoć siromašnima i potrebitima. Ostali smo mu dužni mnogo čega, i sada pokušavamo vratiti mu bar dio onoga što nam je pružao za života. Za to molimo Svevišnjega da ga nagradi džennetom u koga je svim svojim srcem vjerovao.